

عنوان مقاله:

روابط خارجی ایران و عربستان در سال های 1384 تا 1392 با تاکید بر تحولات منطقه (سوریه)

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم اجتماعی، علوم تربیتی، روانشناسی و امنیت اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فریدون اکبرزاده - هیات علمی گروه علوم سیاسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

ابوطالب جعفری - دانشجوی دکتر علوم سیاسی دانشگاه آزاد اسلامی، خرمشهر، ایران

خلاصه مقاله:

ایران و عربستان دو کشور مهم در خاورمیانه محسوب می شوند هرچند اختلافات مذهبی میان دو کشور وجود دارد اما اشتراکات فرا مذهبی (دینی) نیز وجود دارد که این دو روند روابط خارجه این دو کشور را در ادوار مختلف بنا نهاده است سوالی که در مقاله حاضر مطرح است این است که اساسا چه مسایلی در استحکام و گسست روابط بین دو کشور در سال های 84 تا 94 دخیل بوده که می توان گفت مسایل منطقه ای از جمله تحولات سوریه بوده و نقطه ی اختلاف فی مابین این است که عربستان برخلع بشار اسد تاکید دارد و معتقد است بشار اسد باید حکومت را واگذارد اما ایران بر ماندن بشار اسد تاکید دارد و تحولات اخیر در سوریه را نه اعتراضات مردمی بلکه حضور گروه های تروریستی می داند که از سوی اسرائیل، عربستان، قطر و کویت به وجود آمده اند مطالعات نشان می دهد هرچه از دوران ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد گذشته روابط دو کشور رو به سردی گرایش پیدا کرده و تنش بین ایران و عربستان شدت گرفته است. اساسا تعلقات طرفین نسبت به حوزه های نفوذشان و ورود هر یک به حوزه تحت نفوذ دیگری علل اصلی این تنش ها بوده است که منجر به تخاصم و حتی تهدید لفظی بین دولت مردان دو کشور در سال های اخیر گردید بنابراین آنچه مسلم است عربستان خود را مدافع تسنن در منطقه می داند و ایران خود را مدافع تشیع در منطقه می خواند. قدر مسلم آنست که مسایل ژئوپلتیکی منطقه یا تاثیر گذار بر روابط ایران و عربستان می باشد یا تاثیر پذیر از این روابط می باشد.

کلمات کلیدی:

ژئوپلتیک، سوریه، ایران، عربستان، تشیع و تسنن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/672550>

